

Ephemeris Epigraphica
vol. III. 1877.
S. 235-6. 332

CYRIACI THRACICA.

Ad libros scriptos oppido paucos, quibus Graeca epigrammata a Cyriaco excepta continentur, nuper accessit beneficio cum amicorum meorum Caroli Zangemeister et Henrici Oldenberg tum domini libri magnifici, adhuc ignotus Ashburnhamianus Librianorum n. 1174, is ipse quem Vincentius Borghinius in codice Florentino Magliabecchiano P. 10, 109 citat sub nomine libelli qui Francisci Pandulfini fuit, nam praescriptum ei est "Francisci Pandulfini et amicorum" redeuntque excerpta inde a Borghinio in Ashburnhamiano omnia. Leguntur Graeca illa f. 188-192. -- Sequuntur tituli descripti Selymbriae et Perinthii ii fere, quos item habet liber Epitaphicus Manubianus 5250 (dixi de eo vol. III p. 131) inde nuper edidit Albertus Dumont:

AKAΔHMIA AΘHNΩN

Inscriptiones et monumenta Thraciae Pars II 1876. Vaticanus liber cum longe plerumque et in universum emendatior sit quam Ashburnhamianus, non multum ex hoc proficimus; ego suppressis erroribus inutilibus titulis habui breviter indicare qui tituli in hoc libro legantur et utilia si qua repperi afferre.

1. Ἐν Σελυμβρία (?) παρά τῆν πόλιν ἐν ἀρχαίῳ λίθῳ ἔστυχε τοιοῦτο ἐπιγράμμα ὑπὲρ Κυριακοῦ τοῦ ἐξ Ἀγαῶνος ἀνδρὸς φιλοδόξου καὶ τῆν παλαιῶν Ἑλλήνων τε καὶ Ῥωμαίων ἐδουλοῦντων (sic) καὶ τῶν χριστιανῶν.

Dumont 626, sed ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣ pro ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣ.

2. Ἐν Περινθῶν τῆν Ἡρανείῳ καὶ τῶν ἐπιῆρανείῳ Κερκυραίων πόλιν ἀρφαλοῦ. Dumont 72c; sed non ponuntur nisi tribuum nomina quaedam.

3. C. I. Gr. 2020

4. Dumont 72c. - 2 ΝΕΙΚΗΣ - 3 ΚΑΙ ΑΙΩΝΙΟΥ - 9 ΚΑΙ ΔΗΜΟΥ [ΡΩΜΑΙΩΝ ΚΑΙ ΒΟΥΛΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΥ] ΠΕΡΙΘΟΩΝ; ubi quae intra uncas posui ex Vaticano libro exciderunt. - 12 ΤΕΙΜΗΣ - 16 ΑΡΧΙΜΗΤΟΥΝΤΟΣ.

5. Χρησμοῦ ἐπιβλήμας ἔσαν το βαυχοῦ ἕσασα πληστοτα (vel πανστα) ποὺε αἰμα καὶ πνε καὶ νοῦν κίχνοστα. (Codex Vaticanus, unde hunc locum mihi excerpit Dessau, Jo (prolo) et κίχνοστα)

praeterea convenit.)

-Wilamowitzius, quem de hoc Sibyllae vaticinio interrogari, rescripsit non ex auctore aliquo id petatum esse, sed ex lapide descriptum; videri sibi epigramma incepisse a vocabulo εὐτυχίῃ (quod Dumontius habuit pro clausula tituli praecedentis), deinde sequi haec:

Χρησὸς Σιβύλλης:
ὅταν δ' ὁ Βάρυς ἑνδὸς πλανήσῃται (πλανήσῃται) (proposit Bormanus)
τότε αἶψα καὶ πῶρ καὶ ἄλλοι κινῆσῃται

cum subscriptione hac, quam Dumontius traxit ad sequentem n. 72d: Ἐπιχίος ἑνδὸς ἀρχιβούλου Ἡρακλείδου Ἀλεξανδρου ἀρχιουλοῦτος.

Observandum est εὐτυχίῃ in codice scriptum esse minio, quod fieri solet in titulorum principiis, post ἀρχιουλοῦτος autem notam esse, quae tituli finem indicare solet.

6. Dumont 72d.

7. ΑΥΡ ΑΣΚΛΗΠΙΟΔΟΤΗ|ΚΑΤΕΚΕΥΑΣΑ ΤΟ ΛΑ|ΤΟΜΙ[Ο]ΚΥΝ ΤΩ ΒΩ| ΜΩ ΕΜΑΥΤΗ ΚΑΙ ΤΩ|Γ[Υ]ΚΥΤΑΤΩ ΜΟΥ ΑΝΤΑΡΙ ΑΥΡ. |ΕΠΙΤΥ[ΥΧ]ΑΝΩ ΚΑΙ| ΣΥΝΕΖΑ ΕΤΗ ΝΙ|ΟC ΑΝ ΔΕ ΕΕΡ[Ο]Ν| [Ε]ΠΙΤΥ[ΥΧ]ΑΝΩ Τ. Χ Θ ΚΑΙ| ΤΗ ΠΟΛΕΙ Χ Θ. | ΧΑΙΡΕ ΠΑΡΟΔΕΙΤΑ. **ΑΚΑΔΗΜΙΑ** **ΑΘΗΝΩΝ**

Traduntur ΛΑΤΟΜΙΝ (quod emendavi ad simillimam C.I.Gr. 2032) - ΓΛΥΚΥΤΑΤΩ - ΕΠΙΤΥΧΙΑΝΩ - I del. ante ΕΤΗ - ΕΤΕΡΟΝ \ ΑΥΧΕΙ. Haec opinor inedita est.

8. Dumont 72a. ΔΙΙ ΖΒΕΛΟΥΡΩΩΙ, non ΖΒΕΛΟΥΡΩΩ, idque verum nomen puto munis Thracici.

9. C.I.Gr. 2024 imperfecte; deficit in medio vocabulo.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Ad. p. 236. Vaticinii Sibyllae quod ibi edidi monuit Dessau praescriptionem quoque in libro Vaticano superesse loco suo notam. Scilicet post vaticinium f. 2' sequi titulum Dumontii 72d, deinde haec:

Apud Perinthum Thraciae olim metropolim, quam hodie Heracleam dicunt rebus tam in Propontico civitatem fatale et Sibyllinum hoc epigramma comperimus ad ipsam metropolitanam beatae virginis aedem ad dextram arae partem in marmore Graecis litteris et eximio con-sculptam ad prid. idus Aug. Eugenii pont. max. anno XIII.

Posteam inscriptionem vacare versus sex, deinde sequi titulum Dumontii 72a. Liquido apparet in spatio illo vacuo oraculum perscribendum fuisse, recte igitur de eo indicavisse Wilamowitzium.